

noget om, at dette Forlangende om 5 Aars Ophold vistnok var kommet ind, fordi man vilde søge at bringe Harmoni til Stede med de amerikanske Forhold. Men her er jo ikke Spor af Harmoni med de amerikanske Forhold. Man skal i Amerika opholde sig 5 Aar for at faa *Borgerret*, og før man har den og har frasagt sig *Borgerret* i andet Land, har man ingen Valgret. Det er det samme, jeg mener med Rette kunde forlanges paa vore Øer. Med Hensyn til Valgbarhed ere Amerikanerne derimod meget strengere. For det første skal man opholde sig 5 Aar, før man kan faa *Borgerret*, og for at kunne faa Sæde i Repræsentanternes Hus skal man have haft *Borgerret* i yderligere 7 Aar og 9 Aar for at faa Sæde i Senatet. Forholdet paa vore Øer ligner saaledes aldeles ikke Forholdene i Amerika, saa den Grund er der ikke til at bibeholde det nuværende. Jeg kan saaledes ikke se andet, end at det Forslag, som jeg sammen med det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) har stillet, er saa hensynfuldt og beskedent og tillige af den Art, at det ikke rører ved nogen bestaaende Rettighed, at vi have fuld Ret til at fastholde det. Og jeg haaber, at i alt Fald nogle i dette Ting ville give det Tilslutning.

J. J. Jensen: Jeg skal forsøge saa kort, som det er muligt, at svare de forskellige Medlemmer, der have henvendt sig til mig, lige saavel som jeg skal komme tilbage til den højtærede Minister. Det lader til, at den ærede Ordfører er vanskelig at tilfredsstille. For to Aar siden mente han, at den vestindiske Kommission havde slidt for haardt i det, at vi havde siddet i Skjortæærmer derovre og slidt i Stedet for at gaa ud til Befolkningen, og han mente, at ifølge den Betænkning, vi afgave, var der en sørgelig Tilstand paa mange Omraader derovre. Jeg tror, den ærede Ordfører har Ret i sin Opfattelse fra den Gang, og at han endnu giver os Ret i vor Opfattelse. Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse oplæse et Par Linier af den ærede Ordførers Tale. Han siger: „Det er jo rædselsfuldt at se, hvorledes disse Øer ere blevne mishandlede af de tidligere Regeringer, at se, i hvilken Tilstand Skolevæsenet, Fattigvæsenet, Sygevæsenet og Erhvervsvæsenet befinde sig“. Det er netop det, vi andre paapege, at der end ikke er gjort et Tilløb til at faa noget gennemført paa det Omraade, og saa synes jeg, det er meget beskedent af os i Mindretallet, at vi kun paapege, hvilke

Omraader der burde reformeres paa. Maa jeg fremdeles erindre den ærede Ordfører om hans Udtalelse ved samme Lejlighed, hvor han sagde: „Kommissionen er gaaet saa vidt, at den har holdt 3 Møder om Dagen i det varme Klima, det, maa man anerkende, er meget ihærdig gjort, men jeg vilde have ønsket, at den hellere havde holdt lidt færre Møder, havde arbejdet lidt mindre haardt, men var taget ud til nogle Middagsgilder rundt omkring“. Det var den ærede Ordførers Opfattelse den Gang, at vi havde bestilt for meget; i Gaar bebrejdede han Kommissionen, at den ikke paa mange flere Punkter, end sket var, var fremkommet med Forslag i sin Betænkning. Jeg tror, at det er almindeligt anerkendt, at Betænkningen er meget omfattende, saa jeg synes ikke, at denne Bebrejdelse rammer særlig haardt. De Oplysninger, den ærede Ordfører savner med Hensyn til Ejendoms- og Indtægtsforholdene derovre, kunne jo faas, de staa til Raadighed til enhver Tid, og jeg maa maaske have den Fornøjelse at overrække den ærede Ordfører en Opgørelse af Indtægterne paa St. Croix, den staaer altid til Tjeneste og kan faas i Guvernementet. I den korte Tid, jeg opholdt mig derovre, saa jeg mig i Stand til at faa en fuldstændig Fortegnelse over Ejendomsforholdene, og jeg mente egentlig, at jeg i Udvalget havde gjort den ærede Ordfører bekendt med den, men da Betænkningen var saa omfattende — Ordføreren havde jo Medlidenhed med os for det store Arbejde, vi havde gjort —, findes den ikke i Betænkningen. Den staaer imidlertid, som sagt, til Raadighed. Naar man altsaa i Guvernementet kan faa Oplysninger baade om Ejendomsværdierne og om Indtægtsværdierne, vilde det ikke være saa vanskeligt paa Grundlag heraf at fremkomme med et Forslag om, at et muligt Underskud skulde dækkes ved en Formue- og Indkomstskat.

Den ærede Minister gjorde sig megen Ulejlighed med at vise Uoverensstemmelserne mellem Mindretallet og Flertallet og Ministeren. Jeg synes, han har gjort sig lidt mere Ulejlighed end nødvendigt, jeg synes, at vi loyalt have søgt saa vidt muligt at komme til Enighed om de forskellige Spørgsmaal, der have været fremme, og jeg tror, at den ærede Minister havde staaet sig bedre ved, om han ikke havde taget slet saa haardt derpaa. Jeg tror ogsaa, at det vilde være en Styrke og Støtte for Ministeren ved kommende Tidens Arbejde lige overfor Kolonialraadene, naar